

Ο ΛΥΧΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΞ ΑΜΗΝΙΑ	3η.	Φύλλα	12.
ΑΡΙΘ.	35ος.	Τιμή δόλοια	36.

Κεφαλληνία, 19. Φεβρουαρίου 1862.

Υπάρχουν τριγύρωμας αντίκειμενα άλλα από εκείνα που τὰ πέντεμας αισθητήρια μᾶς κάνουνε νὰ γνωρίζωμε ;

Πρὶν ἀποφασίσωμε ἀρνητικῶς, ἄς σκεφθῶμεν ὅτι, ἂν ἀντὶς γιὰ πέντε αισθητήρια δὲν ἤθελ' ἔχωμε παρὰ τέσσερα, ἂν π. χ. ἤθελε μᾶς λείπει ἐκεῖνο τῆς ὀσφρίσεως, ἤθελε πλέμε μέσα στὲς μυρουδιές, χωρὶς μίτε νὰ ὑποφτευωμάσθαι πῶς ὑπάρχουνε μυρουδιές τριγύρωμας !...

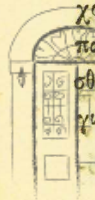
Ὁ γεννημένος τυφλός, ἔχει ἐμπρόςτου τοὺς ἰσχιούς καὶ δὲν τοὺς ὑποφτεύεται οὔτε !...

Ποῖος ἤθελε τολμήσει νὰ βεβαίωσῃ πῶς δὲν ὑπάρχουν' τριγύρουμας ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα, αὔλα κ' ἐκεῖτὰ σὰν τοὺς ἰσχιούς, ἢ λεπτὰ σὰν τὲς μυρουδιές, ἢ ἄλλως πως καμομένα, ἔχουν' τὴν ιδιότητα νὰ μᾶς περιστοιχοῦνε, νὰ μᾶς αἰσθάνονται, νὰ μᾶς ἐνοοῦνε, νὰ μᾶς κρένουνε ἴσως κηόλες, χωρὶς ἐμεῖς νὰν τ' ἀνανογήμασθαι;

Δὲν ἤθελ' εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον ὁποῦ, ἓνα ἔγχο αισθητήριο νὰ μᾶς ἔκανε ν' ἀνανοθηοῦμε σὲ πράγματα τὰ ὁποῖα ἴσως μᾶς περιστοιχοῦνε, καὶ ποῦ ἔτσι καθὼς εἶμασθαι τῶρα καμομένοι δὲν τὰ φαντάζωμάσθαι. Ἐμεῖς π. χ. ὁμολογοῦμε τὴν Θεότητα πανταχοῦ παρούσαν ὁ Θεὸς λοιπὸν, τοῦλάχιστον ὁ Θεὸς, εἶν' ἐμπρόςμας, παντοῦ, πάντοτε, σὲ κάθεμας ἐργασία· ἂν δὲν τὸν ἀνανογήμασθαι, ἢ θὰ πῆ πῶς δὲν ἔχομε τὸ αισθητήριο ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται γιὰ ν' ἀνανογήμασθαι τῇ θεότητι.

Τὴ σκεψὴ τούτη δὲν τὴν κάνουμε γιὰ νὰ σκεψοῦμε κατὰ τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

δάκια· ἀλλὰ γιὰ νὰ κράξωμε τοὺς ἠλικιομένους, τοὺς νομιζομέ-
 νους γνωστικούς καὶ φρόνημους ἐπειδὴ κάνουνε μὲ προφύλαξη
 καὶ μὲ φρονημάδα τὰ πράγματάτους, ὥστε νὰ πράττουνε ὅτὸ
 κρυφὸ τὴν ἀδικία χωρὶς νὰ φαίνονται... νὰ κράξωμε τοὺς Κυ-
 ρίους τούτους νὰ σκεφθοῦν ὅτι ὅταν νομίζουνε νὰ ἦναι μόνοι
 τους, ἴσως νὰ μὴν-ἦναι μόνοιτους!... ὅταν ἀπλόνουν τὸ χέρι
 γιὰ νὰ κάμουνε τὸ κακὸ, ἐκεῖ, ἴσως... ἐμπρόςτους... ἴσως...
 νὰ ἦναι κάποιος... ὅπου βλέπει τὸ χέριτους... καὶ τὸ φωτο-
 γραφίζει... καὶ φυλάει τὴν εἰκόνα γιὰ νὰν τὴν παρουσιάσῃ μιὰ
 μέρα!... Καὶ ὅταν μὲ τὸν νούημα μελετοῦμε τὸ ἄπρεπον, ὅταν
 μὲς στὴν ψυχίμας μαστορεύωμε μιὰν αἰσχρότητα... αἱ! ποὺς
 ἤξεύρει μήπως γιὰ ΚΑΠΟΙΟΝΕ τὸ κορμίμας ἦναι διαφανές, καὶ
 ἡ ψυχίμας δουλεύει φανερὰ ἐμπρόςτου, σὰ μηχανὴ ῥολογιῶν ξε-
 σκεπη, ἀπουκάτου στὸ ἀρματομένο μάτι τοῦ ῥολογάρη!...

Δὲν πρέπει νὰ κάνωμε σκοπὸ τῆς ζωῆμας τὸ νὰ περνοῦμε
 τὸν καιρόμας ἡσυχα καὶ ἀθῶα· εὐχαριστημένοι ὅταν τελειώῃ ἡ
 μέρα χωρὶς ν' ἀφήνῃ σ' ἐμᾶς ἐλέγχους, ἢ ἄλλα ὀποιαδήποτε δυ-
 στυχήματα. Ὁ νοήμων καὶ τίμιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ σκευθῇ
 μὴν ἐβάλλῃκε σὲ τοῦτον τὸν κόσμον γιὰ κάτι τι περισσότερο.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅπου δικαίως διῶσχυρίζεται νὰ μὴν ἔγινε κατα-τύχη,
 ἀλλὰ γιὰ ἓνα σκοπὸ, δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ πιστέψῃ πῶς ὁ σκο-
 πὸς τῆς πλάσεστος εἶν' ἐκεῖνος τοῦ νὰ κάθεται νὰ προσμένῃ μὲ
 ἡσυχία τὸ θανάτου. Ἡ ἀνθρωπότης ὅλη ἓνα σῶμα πηγένει ἐμ-
 πρὸς ἀπὸ πρόοδο σὲ πρόοδο. Δὲν γνωρίζουμε ποῦ πηγένει,
 μὰ πηγένει βέβαια κάπου. Δὲν γνωρίζουμε ποῖο σχέδιο πάει
 νὰ ἐχτελέσῃ, μὰ ἓνα σχέδιο τῆς εἶναι βέβαια προορισμένο.
 Ὅλοι δουλεύουνε γιὰ τοῦτο τὸ τέλος, καὶ καθένας ἔχει τὴν δια-
 φορετικὴν ἀποστολὴν τῆ δικήτου. Πᾶς ἔθελε τὸν ἑαυτὸν νὰ δουλέψῃ
 ἢ ἐγὼ τὸ μερτικόμενον; Ἐξεναντίας, πᾶσι δὲμα ἔθελε τὸν ἑαυτὸν νὰ
 ἀφήσῃ κ' ἐγὼ ἓνα ἴχνος τοῦ περᾶσματόςμου σὲ τοῦτον τὸν κό-

σμο; Δὲν γνωρίζω τὸ σχέδιο τῆς Θεότητος· ἀλήθειο· μὰ γνωρίζω τὸ μέροςμου, καὶ τόσο φθάνει. Μέρουςμου εἶναι τὸ ὅσον ἠμποροῦνε ἢ δύναμέςμου. Κάθε τι ποῦ ἠμπορῶ νὰ κάμω γιὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν καλητέρεψην τῆς κοινωνίας, τὸ χρεοστῶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ κανένα δίκην δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ χρέοςμου. Ἄν ἓνα νήπιον κυνδινεύῃ νὰ πέσῃ, ἐγὼ πρέπει νὰ τὸ φυλάξω· ἂν ἓνας σκύλος διψᾷ, νὰ τὸν ποτίσω· ἂν ἐμπρόςμου γίνεται ἀδικία, νὰ πασχίσω νὰ τὴ ἠποδίσω· ἂν ἀκούω νὰ λέγεται ψέμμα, νὰ τὸ ψεύσω· νὰ ξεσκεπάσω τὴν ὑποκρισίαν· νὰ φανερώσω τὴν πλάνην· νὰ δεῖξω τὴν ἀλήθειαν. . . . Οὔτε ποῦ γιὰ νὰ κάμω τοῦτο πρέπει νὰ προσμένω τὴν περίστασιν νάλθῃ νὰ μ' εὕρῃ· ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ ἐξεναντίας ποῦ πρέπει νὰ πηγένω ζητώντας τὴν περίστασιν διὰ νὰ προλάβω τὰς ζημίας καὶ νὰ ὠφελήσω· νὰ ἠποδίσω τὸ ψεῦδος καὶ νὰ βοηθήσω τὴν ἀλήθειαν. κτλ. κτλ. . . .

M.me Guizot, Lettre 43. Sur l' éducation.

Τὶ θὰ πῆ, ἔλεγεν ἓνας ἱερέας ἐνὸς Κωμικοῦ, τί θὰ πῆ κ' ἐκεῖνα τὰ ψευδισμὰ ποῦ σεῖς λέτε ἀπάνου στὴ Σικηνὴ τὰ αἰσθάνονται οἱ θεαταὶ σὰν ἀληθινὰ· ἐνῶ στ' ἀληθινὰ ποῦ ἐμεῖς λέμε στὴν Ἐκκλησίαν οἱ ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦνε σὰ νάταν ψευδισμὰ;

Θὰ πῆ, εἶπεν ὁ Κωμικός, ὅτι, τὰ ψευδισμὰ ἐμεῖς τὰ παραστήνομε σὰν ἀληθινὰ· ἐνῶ σεῖς τ' ἀληθινὰ τὰ παραστήνετε σὰν ψευδισμὰ.

Κάπουθε.

Τῷ ὄντι, ποῖαν ἐντύπωση ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ. . . . τὸ *Κήριε ἐλέεισον* π. χ. εἰπομένο 40 φορές εἰς τὸ διάστημα μισοῦ λεπτοῦ, ἢ 40 φορές μετρημένες ἀπάνου στὰ δάχτυλα, καὶ σκροθοντησμένες ἔτσι *Κελέεις - κελέεις - κελέεις - κελέεις*; . . . Ποῖαν ἐντύπωση ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ Εὐαγγέλιον, ὅταν ὁ παπὰς ὁποῦ τὸ λέει ψάλλῃ προσέχων τὸ ψάλλημα, καὶ ὄχι στὴν ἑνοχίαν τῆς ἱεροπραξίας τῆς ὁμοειπειᾶς τοῦ ἱερέως ἀποσηθίζουσι τὰ ὄργανα τοῦ ἱεροῦ, καὶ ὁ νοῦς του μελετᾷ τὰ συμφέροντα τῆς ἡμέρας;

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Παπα Ζαφίρης . . . . . ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην . . .
Μορὲ πέτρα πούν' τούτῃ !

Ὁπαδόςτου. Εἶναι, ἀφέντῃ, τοῦ Καπιτάν - Πιέρου.

Π. Ζ. . . . . ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας . . . . Καὶ ποιὸς
μωρὲ τοῦ τὴν ἔβγαλε ;

Ὅπ. Ὁ Ἀναλιτής.

Π. Ζ. . . . . Καρδίαν καθαρὰν χτίσῃ ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός . . . ὁ
Γιάννης ἢ ὁ Ἀποστόλης ;

Ὅπ. Ὁ Γιάννης.

Π. Ζ. . . . . Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ . . . Πόσο τὴν ὀριά τοῦ τὴν ἔβγαλε ;

Ὅπ. Τέσερα σελήνια.

Π. Ζ. . . . . ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν . . . χάρισμα
κτλ. κτλ. κτλ.

Εἶναι τώρα καιρὸς ὅπου ἐδιαβάσαμε στὸν Ἑωσφόρον (ἀριθ. 18.)
ἄλλο παρόμοιο χορφιάτικο ἀνέγδοτο,

« . . . . . ἓνας παπάς, μὴ παραμονὴ τοῦ Φωτῶνε, εἶχ'
ἐμπεῖ μέσα σ' ἓνα χαμόγιο ὅτι ἄρχιζε νὰ λήν τὸν Ἄγιασμό, βλέ-
πει ἀπ' ὄξου ἓνα ψαρά πιδιάβαινε μ' ἓνα καλάθι ψάρια.

» Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένουσου Κύριε, ... Μορὲ πόσο κά-
νεις τὰ ψάρια ; ἢ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθῃ προσκύνῃς.

» Ἐξῆ ὄλοβα, Δέσποτε.

» Καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς . . . . Τὰ δίνεις πέντε ;
ἔθεθαίου τοῦ Λόγου τὸ ἄσφαλες.

» Εἶναι λίγο, Δέσποτα.

» Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός . . . . Τὰ δίνεις πεντέμισι ;

» Ἐσ τὸ ὀρισμούςσου, Δέσποτα.

» Καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξασι. »

Τούτος ὁ τρόπος ἤμπορεῖ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ κάθε ἄλλο παρὰ
κατάνοιξιν καὶ συντριβὴν καρδιάς.

Οὔτε ποὺ τὰ περιγέλαστα ταῦτα τὰ ἔγανουμε ὄξου γιὰ νὰ
περιγελᾶσωμε καὶ νὰ ζημιώσωμε τὴ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ

σᾶμε, δὲν τὰ ἔγανουμε ὄξου, ἀλλὰ ἐξαναίτιας τὰ ἔγανουμε μὲ τὴν
βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

καλά σκεπασμένα, και ζεσταμένα μάλιστα μ' έναμας φύσιμα κο-
λακευτικό σαν εκείνο του Γαλιότωνα· για να νά ἐμφυχώσωμε να
μεινούνε, να πνένουν' ἐμπρός, και να χύνουν' τὴν καταφρόνηση
στο σῶμα ὅλο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἐμεῖς ξεκεραμόνουμε τὸ σπῆτι
για να νά τὸ σύρωμε· ξεσκεπάζουμε τὲς πληγὲς· για να νά τὲς για-
τρέψωμε· θεατρίζουμε τὰ ἄπρεπα για να ἱκανοποιήσωμε τὰ καλά
-καομένα.

Χίνακκ β τὸ υα...
...
Κολοί, τοὺς φαίνεται να με βλέπουνε φερμένονε εἰς τοὺς
Ῥίζοσπάστες. Ἐτσι μιὰ φορὰ κ' ἐμὲ μοφαινότουνε τὸ καιὶ να ἔν'
ἀκίνητο, και ἡ στεριὲς να διαβαίνουνε! Ἀλλ' εἶναι ἀδιάφορο ποιὸς
ἀπὸ τοὺς δύο ἐπῆγε στὸν ἄλλον· ἐκεῖο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ
σύμπνοια ποῦ, ἂν δὲν σφάλω, εἶναι σήμερα στὴν Κεφαλονιά ὅλη.
Ἡ Κεφαλονιά σήμερα εἶναι σύμφωνη κι ἀποφασισμένη, ἂν δὲν σφά-
λω, ν' ἀφήση τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ν' ἀφήση τὸ c o m e - s t ἄ
κάθε εἶδους, και, ὠφελοῦμενη ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρθον Λογικὸν ὅπου
ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε ὡς φῶς ὁδηγόν, να βάλῃ ἐμπρόσθης ὄλαμας τὰ
πατροπαράδοτα, να νά τὰ ζαιτάσῃ μ' ἐκεῖνο τὸ σέβας ὅπου χρεο-
στεῖται εἰς ἐνθυμήματα γονέων και προγόνων, και να κρατήσῃ
ὅμως ἀπὸ αὐτὰ ὅσα σύμφωνα με τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, και με
τὸν βαθμὸν τῆς σημερινῆς ἐξευγένισης.

Σε τούτην τὴν νεάν πορείαν (για με παλαιάν) ὅπου ἡ Κεφα-
λονιά μ'παίνει σήμερα, ἐγὼ θέλει δεχθῶ ὡς ἀνότερόνμου ὅποιονε
θέλει να ὀδηγήσῃ και ὑπόσχουμαι να τὸν ἀκολουθήσω με τα-
πεινοσύνη, με πίστη, και με ἀγάπη. Ἴδου ὁ ἀνήφορος, τὸν ὅποιον
ἐγὼ ἐτοίμασα, παστρευνάστον ἀπὸ ἀφορεσμοὺς, ἀπὸ φτυσιὲς,
ἀπὸ ἐξορίες, ἀπὸ φυλάκισες, και ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀσχημιῶν,
τὰ ὅποια ὅλα ἐπῆρ' ἀπάνουμου. Ὅποιος θέλει να τὸν ἀνεβῇ τώρα
δεύτερος, τότε βρίσκει ὑποφερτότερονε, και θέλει μ' ἔχει κ' ἐμὲ
σημάτου να μοιράσω μαζύτου τὲς κακοπάθιας, κ' ἴδου ἡ πορεία εἰς
τὴν ὅποιαν ὅλοι, κατὰ τὴ θέσημας και τὲς δυνάμειςμας, χρεοσποῦνται

με ν' ἀγωνισθούμε, χωρὶς ἀνόητες φιλαυτίες, κί ἀπάνου σ' ὅλα χωρὶς νὰ κολακεψώμε τὸν λαὸν ἄλληώς, σὲ τί ἤθελε διαφέρομ' ἔμεις οἱ ὀδηγοὶ τῆς κεφαλονίτικης δημόσιας γνώμης ἀπὸ τὸν Παντοβά κί ἀπὸ τὸ Λομπάρδο; σὲ τί ἤθελε διαφέρει ὁ λαόςμας ἀπὸ τὴν Πίνια τοῦν Κορφῶνε κί ἀπὸ τὸν Ἄμμο τῶν Ζάκυνθος;

Εἰς τὸν ἀπερασμένον ἀριθμόνμας ἐλέγαμεν ὅτι ἡ κοινωνία μας ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς νὰ σωπάσουνε τοὺς Ἀγύρτας μέσ' στὴ Βουλὴ. Δὲν θέλει παύσωμε νὰν τοὺς ἐνθυμίζωμε τὴν ἐπιθυμίαν τούτην τοῦ λαοῦ ποῦ τοὺς ἔκλεξε. Μὰ τόσο μόνον δὲν εἶναι τὸ φρόνημα ὅλο τοῦ τόπουμας. Ἡ Ἀγυρτεία πρέπει νὰ ξεριζωθῆ κατα-πλάτος ἀπὸ τὴν Ἐρτάρρησο! καὶ ἴδου τὸ ἔνταλμα ποῦ ἡ Κεφαλονιά δίνει σήμερα στοὺς ἀντιπροσώπους τῆς.

Ἴσως νὰ μὴ σφάλωμε παραστένοντες ὡς γενικῶς ἐπιθυμημένα καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκρίζωσης τῆς Ἀγυρτείας. Τὰ μέσα πρέπει νὰ ἐνεργούν' ἀπάνου στὲς αἰτίες ὅπου γεννοῦνε τὴν Ἀγυρτείαν. Ἡ αἰτία ὅπου γεννοῦνε τὴν Ἀγυρτείαν εἶναι 1ον οἱ μισθοὶ ποῦ δίνει ὁ δῆμος. 2ον ἡ ἔνδοξος καὶ κλεφτοεπικερδεῖς θέσεσ, ἄρα,

1ον Ἡ θέσεσ ὅπου δίνει ὁ λαὸς νὰ ἦναι ἄμισθος.

2ον Ὅσοι Ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἔχουνε διαχείρισην καλῶν, νὰ δίνουνε λογαριασμὸ εἰς τοὺς διαδόχους τῶν, καὶ νὰ ἦναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισήντους.

Ὅταν ἀπὸ τοὺς Βουλευτάς καὶ Ἐπαρχιακοὺς καὶ δημοτικούς Συμβούλους λείψῃ, 1ον ὁ μισθὸς, 2ον τὸ σχέδιον τῆς καταχρήσεως τῆς δημοσίας περιουσίας, ὁ ζῆλος τότε τῶν Γαλιότων γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὴ Θρησκεία, γιὰ τὸν ἔθνισμὸ, γιὰ τὴν ἔνωση, θὰ κριανὴν πολὺ, ἢ καὶ θὰ παγώσῃ μὲ μίας. Τότες οἱ εὐπιστοὶ Ζακύνθιοι θέλει παύσουν νὰ ἦναι τὰ παίγνια τοῦ Λομπάρδου καὶ συντροφίας, καὶ τίμοι κ' ἄνθρωποι θέλει ἀναδεχθοῦν τὲς θέσεσ ἐκεῖνες, ὅπου οἱ μασκαράδες ὅλων τῶν νησιῶν ἀτιμάσανε τὴν πάρος χρόνου.

 Ζάκυθο στὲς ὕστερες ἐκλογέστῃς ἔδωσε γιὰ καλῆτερότης ὀπωρικὸν στὴν Ἐφτάννησο τὸν Κωσταντὴ τὸ Λομπάρδο ἀρχιληστήν καὶ Ἀρχιτσαρατάνον τοῦ Τόπου ἐκείνου! — Τέτοιο δένδρο, τέτοιος καρπός!...

Στὰ 1859, τὸ Δικαστικὸν Σῶμα Ζακύνθου ἔλεγε πρὸς τὸ ἴ-
πέρτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης,

« Ὡς ἔπειδῆ προκύπτει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδικασθέντων κα-
» κουργημάτων ὑπὸ τοῦ Κακουργοδικείου Ζακύνθου ὑπῆρξε, τὸ
» μὲν δικαστικὸν ἔτος 1854—55 κακουργήματα 54. Τὸ δικα-
» στικὸν ἔτος 1855—56 κακουργήματα 23. (1) Τὸ δικαστι-
» κὸν ἔτος 1856—57 κακουργήματα 31. Τὸ δικαστικὸν ἔτος
» 1857—58 κακουργήματα 14, καὶ τὸ 1858—59 κακουργή-
» ματα 18.

» Καὶ ἔπειδῆ ἀπὸ τὸ δημοσιευθὲν Καταστατικὸν παρὰ τοῦ
» Ἀνωτάτου Συμβουλίου ὡσαύτως προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ παρελ-
» θὸν ἔτος εἰς τὰς λοιπὰς ἑξ νήσους ἐδίκασθησαν κακουργήματα
» 28, ἔπεται ὅτι, ἐντὸς τῆς τελευταίας ταύτης πενταετίας, τὸ
» Κακουργοδικεῖον Ζακύνθου ἐδίκασε κατὰ τὸ ἔτος 1854—55
» τὸν διπλάσιον ὡς ἔγγιστα ἀριθμὸν κακουργημάτων ἢ καὶ τὰ
» ἑξ Κακουργοδικεῖα τῶν ἄλλων Νήσων.

» Τὸ 1856—57 ἐδίκασε τρία περισσότερα ἢ ὅσα ἐδίκασαν
» ὁμοῦ τὰ ἑξ ἕτερα Κακουργοδικεῖα.

» Ἐὰν δὲ ληφθῆ ὡς ὅρος συγκριτικὸς ὁ μέσος ἀναλογικὸς ὅρος,
» τότε θέλομεν ἔχει εἰς Ζάκυνθον 26 δίκας καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ
» κακουργημάτων καθέκαστον ἔτος ἴσον ἀριθμὸν περίπου τῶν
» ἐκπεραιωθησῶν ἀφ' ὅλα τῶν ἐτέρων Νήσων τὰ Κακουργοδικεῖα
» κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος!...

» Στὰ 1860 ὁ Ἀρμοστής ἔβανε πάλαι στὴν Ζάκυνθον τὴν ἀπολυθῆ
» Πρωτοψύχη. **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ**
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

(1) Λίγα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

» Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἀκούει μὲ μεγάλην πίκραν ὅτι ἡ δολο-
» φονίες εἶναι τὰ συνηθισμένα καθέκαστα τῆς Ζακύνθου that as-
» sassinations are of constant occurrence in Zante.

» Ἡ ἀστυνομικὴς ἔκθεσις δείχνουν μίαν τέτοιαν κατάστασιν
» πραγμάτων ὅπου, ἂν ἐσυγχωρῆτο ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησι,
» ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ἐκαταστένετο τόσον ἀβέβαιη, ὅσον ἡμπορεῖ
» νὰ ἴηαι σὲ Τόπους ὑςεριμένους ἀπὸ νόμους καὶ ἀπὸ ἐξευγένησιν.»
κλτ.

Μιάς τέτοιας κοινωνίας, πρώτιστος ἀγαπητὸς ἀντιπρόσωπος ὁ
Λομπάρδος. Βέβαια! Ἐπρεπε ὅμως νὰ παροῦν ἐξαιρετικὰ μέτρα
γὰ τὴν ἠθικοποίησιν τῆς Ζακύνθου. Συστελόμεθα νὰ εἰποῦμε
ποῖα, ... ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ προβλευθῆ, καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ Βουλὴ
μας ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξώσῃ ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς τοὺς Ζακυθινούς, ὅσοι
Τσαρατάνοι, ἐπειδὴ, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι οἱ Τσαρατάνοι τοῦ-
τοι συμβάλουν πολὺ στὴν ἐξαχρείωσιν καὶ ἀποχτήνωσιν τοῦ λαοῦ
ἐκείνου.

Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ τίμοι - νοήμωνες Ζακύνθιοι δὲν θὰ προσβαλ-
θοῦνε διόλου στὰ βαρῆ τούτα λόγια, τὰ ὅποια λέγονται πρὸς
ὠφέλειάντους, καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ νησιοῦ ὅλου.

Μὲ τὸν ἀκόλουθον Ἔθρον ἀριθμόνμας θέλει παῦσει τὸ χρέος
μας πρὸς ἐκείνους ποῦ ἐπληρόσανε. (ὅσους δὲν ἐπληρόσανε τοὺς
εὐχαριστοῦμε, καὶ νᾶναι καλὰ καὶ σ' ἄλλα.)

Ὁ δὲ Λύχνος θέλει ἀρχίσει πάλε τὴν τέταρτῆντου περιοδίαν
ἂν εὖρη νέους συνδρομητὰς νὰ προσθέσῃ ζοὺς πρώτους. Εἶναι διὰ
τοῦτο ποῦ ἐσοκλείομεν εἰς τὸν παρόνταμας ἀριθμὸν τ' ἀνάλογα
δελτίαμας, παρακαλοῦντες τοὺς συνδρομητὰςμας νὰ μᾶς τὰ ἐπι-
σφράσῃνε μὲ συνδρομητὰς ποῦ νὰ διαβάζουνε καὶ νὰ πληροῦνε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

Ὁ Ἰσχυθὺνος Ἐγγότης ΑΝΤ. ΔΑΣΙΝΟΡΑΤΟΣ ΓΡΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑ. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΒΥΙΦΥ0051